

Bemærkninger til lovforslaget

Handelsrejsende for danske eller udenlandske firmaer søger normalt bestillinger optaget for de virksomheder, de repræsenterer, ved direkte henvendelse til næringsdrivende, i hvis forretning der er anvendelse for de pågældende varer. I mange brancher — navnlig i sådanne hvor den handelsrejsende må medføre meget omfangsrige prøvekollektioner, f. eks. indenfor beklædningsbranchen, modevarer, galanterivarer, konfektion, isenkram, tæpper, gardiner, glas og porcelæn — har det imidlertid i en meget lang årrække været sædvane, at de pågældende handelsrejsende lejer et lokale i de byer, de besøger — hyppigt på et hotel — i hvilket de arrangerer en udstilling af deres prøvekollektioner og indbyder byens næringsdrivende til at besøge denne udstilling og eventuelt afgive bestilling.

Ved et par domme er det imidlertid slået fast, at optagelse af bestillinger ved sådanne udstillinger af prøvekollektioner må sidestilles med salg fra fast forretningssted, hvilket har til følge, at den virksomhed, for hvis regning bestillinger optages, bliver forpligtet til at løse næringsbrev i den eller de kommuner, hvor sådanne udstillinger afholdes. Det er ligeledes en følge af det af domstolene fastslåede synspunkt, at bestillinger på disse udstillinger ikke må optages efter almindelig butikslukketids indtræden, ligesom det er en følge af bestemmelsen i beværterlovens § 11, stk. 3, at sådanne udstillinger ikke må afholdes i lokaler henhørende til beværtninger eller gæstgiverier med ret til udskænkning af stærke drikke.

I den som bilag 1 optrykte skrivelse fra Danmarks aktive Handelsrejsende og Fællesrepræsentationen for danske Handelsrejsende- og Handelsrepræsentantforeninger har nævnte fællesrepræsentation anholdt om, at der må blive gennemført en lovgivning, der muliggør uhindret fortsættelse af den hidtidige praksis.

Da handelsministeriet må finde det rimeligt, at der ikke lægges hindringer i vejen for en fortsættelse af denne praksis, der ikke synes at kunne gå andre erhvervs-

drivendes interesser for nær, har man udarbejdet nærværende lovforslag.

Det foreslås herefter i forslaget § 1, 1. stk., at repræsentanter der er forsynet med fuldmagt i henhold til næringslovens § 30 eller § 32 (henholdsvis for her i landet hjemmehørende firmaer og for udenlandske firmaer), skal være berettiget til at afholde udstilling af deres prøvekollektioner og til i udstillingslokalet også efter almindelig butikslukketids indtræden at optage bestillinger, uden at fuldmagtsgiveren derved bliver forpligtet til at løse næringsbrev i den kommune, hvor udstillingen afholdes, forudsat at udstillingslokalet kun holdes åbent for, og bestillinger kun modtages fra sådanne næringsdrivende, i hvis forretning der er anvendelse for de pågældende varer,

I forslaget § 1, 2. stk., fastslås det, at lokaler, i hvilke der afholdes udstillinger af den her omhandlede art, ikke i forhold til næringslovens § 26, 1. stk., in fine, skal anses som et fast udsalgssted for vedkommende fuldmagtsgiver. Denne bestemmelse tager sigte på at muliggøre det for en handlende at afholde udstilling af prøvekollektioner i dertil egnede særlige lokaler også i den kommune, hvor han har næringsbrev.

I forslaget § 2 foreskrives det, at udstillinger af prøvekollektioner ikke må ske i egentlige butikslokaler. Dette er en naturlig følge af, at disse udstillinger må holdes åbne efter almindelig butikslukketids indtræden.

I forslaget § 3 gives der hjemmel til, at udstillinger af prøvekollektioner kan afholdes i lokaler henhørende til beværtninger gæstgiverier, men dog ikke i de egentlige serveringslokaler.

I forslaget § 4 fastslås det, at reglerne for repræsentanter også skal gælde, hvis en handlende, industridrivende eller håndværker, der driver virksomhed her i landet, selv søger bestillinger optaget ved udstilling af prøvekollektion.

Straffebestemmelserne i forslaget § 5 svarer til straffebestemmelserne for overtrædelse af næringsloven.